eerlijk en dus vrij. Als je goud met verlies wilt verkoopen is het jouw zaak.... Nou, ik heb hem geloofd, want rede om hem te wantrouwen had ik niet."

„En heb je ook goudgeld voor hem gewisseld ?"

„Ja."

„Laat eens kijken."

Lecoque bekeek de goudstukken en riep uit : „Maar dat is valsch geld ! Weet je dat ? Kijk eens, hoe slordig ze afgewerkt zijn."

De goudsmid schrok. „Neen," riep hij uit. „Ik zal ze even toetsen."

„Neen, ze zijn echt, kijk maar !"

Lecoque nam den steen, trok een paar goudstrepen erop en bevochtigde die met achttien karaats-water. De gele strepen bleven onveranderd.

„Ja, waarlijk, je hebt gelijk ! Laten we ze eens wegen."

Beide mannen staarden vol spanning naar de schaal, waarop zij zwijgend nu het eene dan het andere goudstuk legden en ten slotte alle vijf . . .

„Verduiveld, die vijf goudstukken zijn honderd vijfenzeventig francs waard," riep de detective. „Een vreemd geval. Een valsche munter, die valsch geld maakt van echt goud en dan nog zwaarder dan het gangbare geld."

„Ik begrijp er niets van."

Lecoque lette niet op het laatste gezegde van den goudsmid, maar keek in gedachten verzonken naar buiten...

„Monsieur Lecoque, heeft de justitie hem niet ontslagen ?"

„Ja, wegens gebrek aan bewijs !"

„Dus u is met de zaak nog bezig ?"

„Ja."

„Nou, dan kan ik u misschien helpen; ik weet zijn adres."

Als er een tijger den winkel was binnengesprongen had de detective niet meer kunnen ontstellen.

„Wat ! Heb je zijn adres . . . . En dat zeg jij mij nu pas . . . . Hoe ben je dat te weten gekomen ?"

„Ja, ik vroeg hem erom en hij gaf het mij dadelijk op. Ik heb het in mijn boekje geschreven. Hier is het : Sanspays, Rue de Gerald 41."

„Vooruit, we gaan er heen !"

„Ja, maar hij is niet thuis, hij is naar Londen en komt over een week terug !"

„Heb je iemand over de zaak gesproken ?"

„Neen."

EEN ZELDZAME PLECHTIGHEID.

Verleden week had op de artillerieheide bij de Bilt een zeldzame plechtigheid plaats. Door Z. K. H. den Prins was n.l. voor de padvinders een fraaie vlag ontworpen, die bij deze gelegenheid door Hem aan de verschillende afdeelingen werd uitgereikt. Op onze foto ontvangt de afdeeling „Leeuwarden" haar vlag uit handen van Z. K. H.

„Nu dan, Bonboirie, maak je gereed en ga met mij mede. Je bent niet getrouwd en geheel vrij, dus het gaat best."

„Ik denk er niet aan !"

„Bonboirie, je hebt beloofd mij te zullen helpen. Als je weigert, rest mij dus niets anders, dan je te arresteeren."

„Mij ?" schreeuwde de goudsmid bevend van angst, terwijl zijn gelaat zoo wit als een laken werd.

„Ja, als heler . . . . . Jij hebt te kiezen tusschen jezelf ter beschikking van de justitie te stellen of gearresteerd te worden. In het eerste geval zal ik je frs. 30.— per dag vergoeden, reis je eerste klasse en logeer je in de duurste hotels en in het tweede geval logeer je in de cel en reis je op staatskosten. Wat kies je ?"

„De keus ligt nogal voor de hand, maar moet ik onmiddellijk mee ?"

„Ja, natuurlijk, dadelijk. . . . Je doet precies wat ik zeg, als je weigert vervalt de overeenkomst . . . . Ik verlang niet van je dat je je leven in gevaar zal brengen of iets verrichten wat onuitvoerbaar is. Je zet een briefje voor je ruiten, dat de zaak wegens familieomstandigheden of zoo iets, tien dagen gesloten is.

Verder geef je mij de staaf goud en de twintig-francstukken..."

Achteraf beschouwd vond Bonboirie de zaak zoo kwaad nog niet en al heel spoedig was hij met het idee van met de justitie op stap te gaan, verzoend.

Een tijdje later liepen beiden op straat op weg naar de Rue de Gerald. De detective had niet veel hoop op den goeden uitslag van dit bezoek, omdat hij vermoedde dat het adres wel foutief zou zijn. Bonboirie vond dat zijn metgezel wel wat meer kon spreken, maar hij durfde niet met de conversatie te beginnen, daar hij al gemerkt had dat de detective een ongemakkelijk heer was.

„Bonboirie," zei Lecoque, toen zij de Rue de Gerald insloegen, „jij bemoeit je nergens mee en je zegt alleen maar iets, als ik je iets vraag.

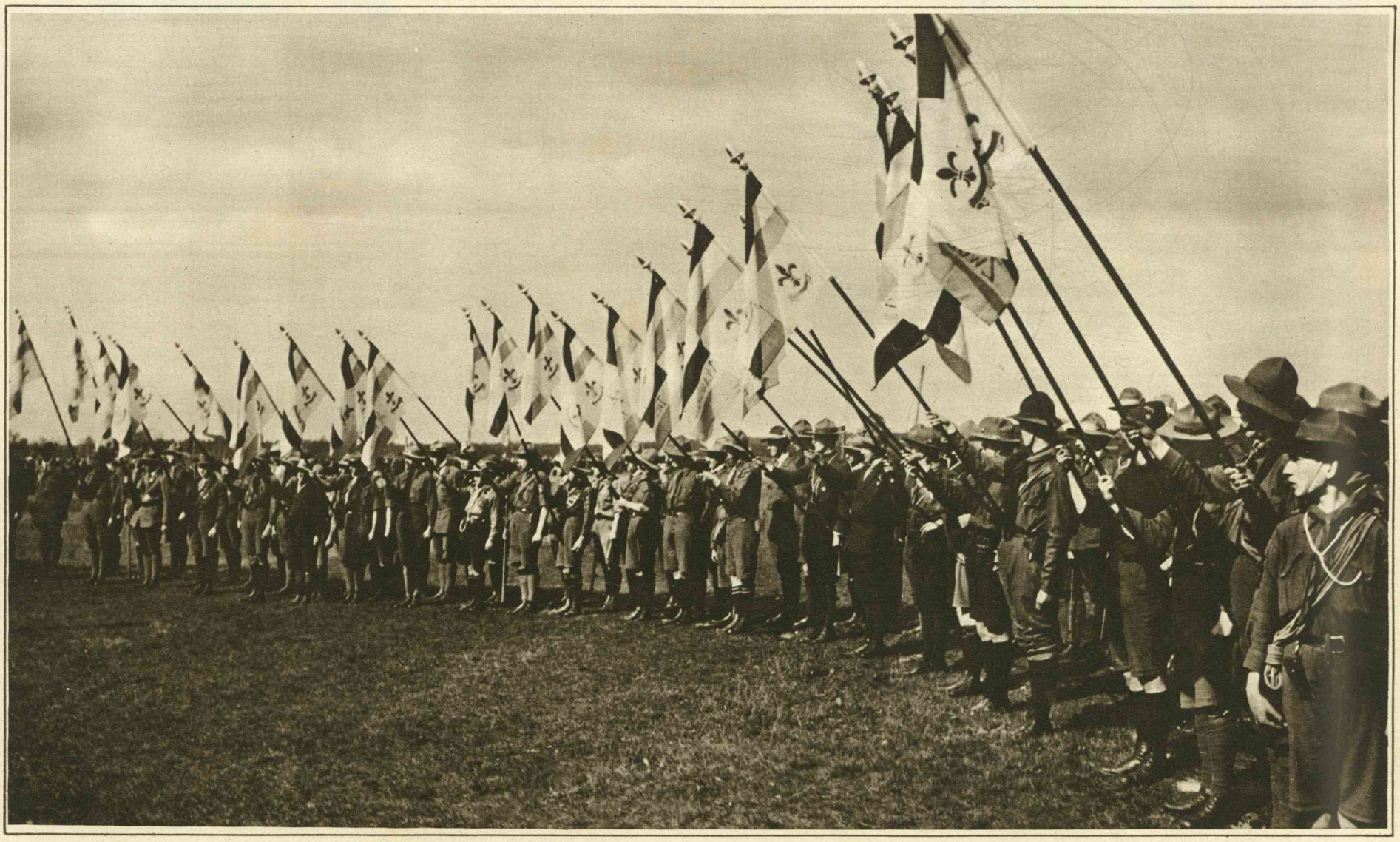
Ook noem je mijn naam niet ; je zegt maar Guillaume tegen mij en jou noem ik John."

(Wordt vervolgd.)

BERICHT.

Abonnés die klachten hebben over de bezorging van ons blad, gelieven deze met opgaaf van den boekhandelaar, bij wien zij geabonneerd zijn, rechtstreeks te richten tot de Administratie van PANORAMA,

DOEZASTRAAT 1-3-5, LEIDEN.

EEN ZELDZAME PLECHTIGHEID.

De vaandeldragers der verschillende afdeelingen met hun nieuwe vaandels. *(V.F.B.)*